ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ · ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143
ΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84
ΕΤΟΣ ΙΔ· ΑΡΙΘ· ΦΥΛΛΟΥ 1170

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
24
Ἰανουαρίου 1949
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 500

ΠΡΟΣΔΟΚΙΑΙ

Ἀπό τὴν σχηματισθεῖσαν νέαν Κυβέρνησιν, ἥτις δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ ἀπόψεως συνθέσεως ἡ καλλιτέρα ποὺ εἶχε ν' ἀποδώσῃ τὸ Κοινοβούλιον, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀναμένει ὄχι βεβαίως μαγικὰς ἐπιλύσεις τῶν πολλαπλῶν καὶ ἐν πολλοῖς δυσχερεστάτων προβλημάτων, ποὺ ἀντιμετωπίζει σήμερον τὸ ἔθνος, ἀλλὰ πρὸ παντὸς πατριωτισμόν, σύνεσιν καὶ ἔξαρσιν ἵνα ὁ χειρισμὸς τῆς κρατικῆς ἐξουσίας γίνεται ὑπεράνω κομματικῶν βλέψεων. Ἐπὶ πλέον ἀπαιτεῖται νὰ ἐκτιμήσῃ αὕτη ἐπακριβῶς τὰς κρατούσας σήμερον συνθήκας καὶ νὰ ἐνστερνισθῇ ἐνσυνειδήτως τὴν πραγματικότητα, οὕτως ὥστε αἱ ἀποφάσεις της νὰ μὴ χαρακτηρίζωνται ἀπὸ ἀσυνεπείας, ὡς πολλάκις μέχρι τοῦδε ἐγένετο ἀπὸ προηγηθείσας Κυβερνήσεις, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπέρχεται σύγχυσις καὶ δυσπιστία ἐπὶ γενικωτέρα βλάβῃ.

Κυρίως ἀπὸ τὴν νέαν Κυβέρνησιν, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει ν' ἀναμένῃ μίαν γενικὴν ἐγερσιμότητα εἰς ὅλα τὰ στάδια τῆς κρατικῆς διαρθρώσεως, ἥτις θὰ ἔχῃ ἄμεσον ἀντίκτυπον εἰς τὴν ζωὴν τῆς Χώρας, ἵνα οὕτω ἐπέλθῃ μία ἐθνικὴ ἀνατόνωσις, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας θὰ εἶναι ἡ ἄνοδος τοῦ δείκτου τῆς ποιοτικῆς στάθμης εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς ἐκφάνσεις.

Ἐκεῖνο ἰδίως εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της ἡ νέα Κυβέρνησις εἶναι ὅτι, κάθε μέτρον τὸ ὁποῖον ἤθελε λάβει διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ἐνδεικνυομένων ὑπὸ τῶν περιστάσεων λύσεων, δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται μὲ τὴν γνωστὴν βραδυκινησίαν τὴν ἐπιτρέπουσαν μεταπηδήσεις ἀπὸ ἀποφάσεως εἰς ἀπόφασιν καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ παρεμβολὴν πλείστων ἄλλων συντελεστῶν, οὕτως ὥστε νὰ ἀναστέλλεται ἡ στιβαρὰ διοικητικὴ κατεύθυνσις καὶ νὰ προβάλλῃ ἀμέσως ἡ κεφαλὴ τῆς κομματικῆς συναλλαγῆς ὡς κριτήριον ἐφαρμογῆς.

Δυστυχῶς αἱ μέχρι τοῦδε Κυβερνήσεις, παρὰ τὸ μαγικὸν λίπασμα τῶν ὡραίων προγραμματικῶν δηλώσεων των ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ἔθνους δὲν ἀπελάκτιζον τὰ ἐλαττώματα ταῦτα, δὲν εἶχον ὡς πυξίδα ὁδηγόν τὴν ἀπολύτρωσιν λαοῦ ἀπὸ τὴν περιπέτειάν του, ἀλλὰ κυρίως περιεδινήθησαν μεταξὺ συγκερασμοῦ κομματικῶν ἐπιδιώξεων καὶ διοικητικῶν κατευθύνσεων. Ὡς ἦτο δὲ ἐπόμενον αἱ συμβατικότητες αὗται ἐπέφερον τὸ μοιραῖον ἀποτέλεσμα. Ἔκλυσιν τῆς κρατικῆς πειθαρχίας μὲ σύνδρομον τὴν ἐμφάνισιν στιγμάτων ἀρχομένης κοινωνικῆς ἐξαρθρώσεως, ἐκ τῆς ὁποίας ἀνέκυψαν σκάνδαλα τρομακτικῆς ἐκτάσεως, συγκλονιστικαὶ καταχρήσεις καὶ ἀπάται ἄνευ προηγουμένου. Οὕτω ὑπὸ τὴν πάγκοινον βοὴν τῆς κατακραυγῆς ἐδημιουργοῦντο αἱ ἑκάστοτε κυβερνητικαὶ κρίσεις, αἵτινες ἔχουν στοιχίσει πολὺ ἀκριβὰ εἰς τὴν Χώραν.

Ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ἀρχὴν μὲ βεβαρυμένην κληρονομίαν. Πάντως ὅμως ἔχει ἐπίγνωσιν ταύτης καὶ πρέπει νὰ δείξῃ ὅτι, τὰ νέα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα συμπεριελήφθησαν εἰς αὐτὴν δὲν εἶναι ἄνευ πνοῆς, ἐν τῷ συνόλῳ της δὲ ὀφείλει νὰ γίνῃ ἀντιλήπτωρ τῶν προβαλλομένων ἀναγκῶν καὶ ἀνεμποδίστως θὰ χωρήσῃ διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὰ ἐμπόδια, ἵνα τὰ ἑκάστοτε ἐπιτεύγματα ἑδραιοῦνται ἀδιασείστως ἐπὶ βάσεων τοιούτων ὥστε, νὰ συντελεῖται ἐποικοδομητικὴ ἀξιοποίησις τῆς ἐργασίας της.

Μόνον ἐὰν ἐργασθῇ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας αἵτινες ἀπαιτοῦν ἰσχυρὰς καὶ ἀδιακόπους προσπαθείας ὡς ἐπίσης καὶ ἐπιδεξίους ἐξωτερικοὺς χειρισμούς, εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ συμμοριτισμὸς θὰ παταχθῇ καὶ ἡ Ἑλλὰς θ' ἀρχίσῃ ἀναλαμβάνουσα ἀπὸ τὰ δεινά της. Τότε καὶ μόνον ἡ Κυβέρνησις αὕτη θὰ περιβληθῇ ἀπεριορίστως μὲ τὰς λαϊκὰς συμπαθείας.

Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΣΤ. ΒΕΡΡΟΙΟΥ

Ἡ παγκόσμιος μεταπολεμικὴ οἰκονομικὴ κρίσις, ἐπληξεν ὡς ἦτο ἐπόμενον καὶ τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Ἴσως βαθύτερον κάθε ἄλλης, διότι ἀντράφην ἐκ βάθρων οὐτοῦς τοὺς ὅρους, εἰ ὁποῖοι ἐχαρακτήριζον τὴν οἰκονομικὴν σύνθεσιν τοῦ τόπου μας.

Χώρα πτωχὴ ἡ Ἑλλάς, ἀσθενοῦς καὶ δαπανηρᾶς παραγωγῆς, εὐδέποτε ἦτο αὐτάρκης διὰ τὸν λαὸν της. Διὰ τὴν διατροφὴν καὶ τὴν ἐργασίαν του ἔπρεπε νὰ φέρῃ τὰ πλεῖστα τῶν χρειωδῶν της ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Διότι οὔτε ἐπάρκειαν παραγωγῆς δημητριακῶν εἶχεν, οὔτε κτηνοτροφικὴν ἀνάπτυξιν, παρῆγε πρώτας ὕλας διὰ τὴν κίνησιν καὶ τὴν ἐργασίαν.

Ἄνω τῶν 60 ο/ο τῆς εἰσαγωγῆς ἀπορροφοῦν αἱ ἀνάγκαι εἰδῶν, τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ στερηθῇ.

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐξαγωγὴ της ἀποτελουμένη κατὰ πλέον τῶν 60 ο/ο ἀπὸ εὐγενῆ προϊόντα εἶναι εὐαίσθητος, αὐξομειουμένη κατὰ ποσὸν καὶ κατ' ἀξίαν ἀπὸ αἴτια ἐφ' ὧν ἐλαχίστην δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἡ Ἑλλὰς ἄμεσον ἐπίδρασιν.

Οὕτως ἐνῷ διὰ τὸ πλεῖστον τῶν εἰσαγωγῶν της εἶναι ἀπολύτως δεσμευμένη, ὅμως δὲν δύναται μετ' ἀσφαλείας νὰ στηρίζεται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐξαγωγίμων προϊόντων της. Τὰ πρὸς ἐξόφλησιν χρηματικὰ ἐφόδια πρέπει ἐξ ἄλλων πηγῶν νὰ ἀντλήσῃ καὶ τοῦτο εἶναι σαφὲς μειονέκτημα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας, διότι παρουσιάζει αὐτὴν ὑποτελῆ ἔναντι τῆς ἀλλοδαπῆς διὰ τὰ εἴδη πρώτης ἀνάγκης. Αἱ δυσκολίαι τῆς ζωῆς, ἡ περιωρισμένη ἀκτὶς δράσεως, ἔθησαν ἀνέκαθεν τὸν Ἕλληνα μακρὰν τῆς πατρίδος του διὰ νὰ εὕρῃ καλλιτέραν τύχην. Καὶ ἀπὸ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ἐμφύχου αὐτοῦ ὑλικοῦ ὁ τόπος εἶχε ἄφθονα τὰ ὠφέλη. Χάρις εἰς τὰ ἔξωθεν κεφάλαια τοῦ ἀποδημοῦντος Ἕλληνος συνητρεῖτο, παρῆγε καὶ προήγετο μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ μας.

Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἀπὸ τοῦ 1920—1931 ἡ φανερὰ εἰσαγωγὴ μεταναστευτικῶν κεφαλαίων ἀνῆλθεν εἰς 117 ἑκατομ. χρυσῶν λιρῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησε μίαν ἀνθοῦσαν οἰκονομίαν.

Ἄνευ αὐτῶν οὐδὲν θὰ ἠδυνάμεθα, διότι ἡ ἀξία τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου μας, καὶ εἰς τὰ ἔτη τῆς ἀφθονίας ὅπως καὶ εἰς τὰ ἔτη τῆς ἐνδείας ἀναλογεῖ μόλις τὰ 50 ο/ο τῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν, καὶ εἰς τὰ 30 ο/ο τοῦ συνόλου τῶν ὑποχρεωσεών μας ἔναντι τῆς ἀλλοδαπῆς.

Τὸ ὑπόλοιπον δέον νὰ καλυφθῇ ἀπὸ ἄλλους πόρους. Οὐδέποτε ἡ Ἑλλὰς ἠδυνήθη ἐκ τῶν ἰδίων της εἰσοδημάτων νὰ καλύψῃ τὸ ἀπομένον ἄνοιμα. Βοηθὸς ἦλθε πάντοτε ἡ πίστις ἥτις ἐνίσχυε τοὺς λογαριασμοὺς μας μὲ κεφάλαια προσωρινῶς ἀντλούμενα ἔξωθεν.

Πίστις τῶν ἰδιωτῶν περισσότερον, παρὰ πίστις τοῦ Κράτους. Πίστις πρὸς τὸ Ἐμπόριον, τὰς Τραπέζας, τὰς βιομηχανίας καὶ αὐτῆς τῆς γεωργίας. Ἐφ' ὅσον ἡ χώρα εὑρίσκεται ἐν ἀκμῇ, ἐφ' ὅσον ἡ δύναμις της κρίνεται ὑπολογίσιμος, τὸ ἐμπόριον εὐημερεῖ, αἱ Τράπεζαι της ὑγιεῖς, τὸ νόμισμά της ἀκλόνητον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπεικονίζει τὴν οἰκονομικὴν ὑγείαν τοῦ τόπου, τότε τὰ ξένα κεφάλαια προσέρχονται αὐθορμήτως, τοποθετοῦνται εἴτε εἰς ἀξίας εἴτε χορηγοῦνται ὑπὸ μορφὴν ἀνοίγματος πιστώσεων εἰς τὸ ἐμπόριον, τὰς Τραπέζας καὶ τὰς ἐγχωρίας ἐργασίας.

Ἂς προσπαθήσωμεν ὅπως τὰ εὐγενῆ Ἑλληνικὰ προϊόντα —κπνός, σταφίς, ἔλαιον, οἶνος—εὑρίσκουν πρεθύμως ἀγοράς καταναλώσεως, καὶ αἱ εἰς τὴν ξένην κτώμεναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πρόσοδοι κανονικῶς ἔρχονται εἰς τὴν χώραν μας διὰ νὰ δυνηθῇ καὶ ἰσορροπήσῃ ἡ Ἐθνικὴ Οἰκονομία, ἵνα καὶ αἱ συναλλαγαὶ διεξάγωνται ὁμαλῶς καὶ αἱ τιμαὶ τῶν συναλλαγμάτων κινοῦνται ἐντὸς τῶν κανονικῶν ὁρίων.

Ἡ ὑγεία τῶν δημοσίων οἰκονομικῶν, τὸ στήριγμα τῆς ὑγιοῦς ἰδιωτικῆς οἰκονομίας, στρέφει πρὸς ἡμᾶς ἄφθονα τὰ ξένα κεφάλαια τὰ ὁποῖα μὲ ἐμπιστοσύνην ἐνισχύουν τὴν Ἑλληνικὴν ἐργασίαν τῆς ἀστικῆς τάξεως κυρίως, συγχρόνως δὲ μὲ τὴν ἔνταξιν τῆς παραγωγῆς, εἶναι τὰ κύρια σημεῖα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ βιωτικοῦ ἐπι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελ.)

ΛΟΓΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΕΒΑΛΟΝ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟ ΤΟΝ Κ. ΣΟΦΟΥΛΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚ. ΣΦΑΙΡΑΣ ΕΠΙΡΡΟΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 23. (Ἰδ. ὑπηρ.) Ὁ σχολιαστὴς τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Γενεύης, σχολιάζων τὴν σχηματισθεῖσαν ἐν Ἑλλάδι νέαν Κυβέρνησιν, ὑπεγράμμισεν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπαυδήσας ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς διαπληκτισμοὺς τῶν κομμάτων ἀναμένει ὅτι, κατόπιν τῆς βασιλικῆς προεδροποιήσεως περὶ ἐξωκοινοβουλευτικῶν λύσεων, οἱ ἐν αὐτῇ συμμετέχοντες ἀρχηγοὶ θὰ ἀδιαφορήσουν διὰ τὰς κομματικάς των ἐπιδιώξεις καὶ θ' ἀποβλέψουν συνηνωμένοι εἰς τὴν διάσωσιν τῆς χώρας.

Σχολιάζων ἐπίσης περαιτέρω τὴν δήλωσιν τῆς ἐν Ἀθήναις Βρετανικῆς πρεσβείας καθ' ἣν, εἶναι ἀνυπόστατοι αἱ φῆμαι ὅτι οἱ βρετανικοὶ κύκλοι ὑπέδειξαν τὴν μὴ συμμετοχὴν ἐν τῇ Κυβερνήσει ὡρισμένων πολιτικῶν κομμάτων ἀντιπροσωπευομένων ἐν τῇ Βουλῇ, διεσαφήνισεν ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς Ἑλλάδος ἐκτὸς τῆς ἐπιβαλλομένης γενικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας, ἐμφοροῦνται ἀπὸ ἰδιαιτέρας συμπαθείας εἴτε πρὸς τὴν Ἀγγλίαν εἴτε τὴν Ἀμερικὴν πρᾶγμα ὅπερ ὡς εἶναι ἐπόμενον, δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἐπίδρασιν εἰς τὰς σχέσεις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Συνεπείᾳ τούτου παρετηρήθησαν ὡρισμένα γεγονότα τὰ ὁποῖα ὑποδηλοῦν ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἀνεπηρέαστος τελείως ὁ σχηματισμὸς τῆς νέας ἐν Ἑλλάδι Κυβερνήσεως.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, συνέχισεν ὁ σχολιαστής, θέλων νὰ συμβιβάσῃ ὅλας αὐτὰς τὰς τάσεις ἐζήτησε τὸν σχηματισμὸν Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, μὴ ἀποδεχθεὶς τὴν πρώτην προταθεῖσαν λύσιν Παπανδρέου —Τσαλδάρη — Κανελλοπούλου —Βενιζέλου, εἵτινες παρουσίαζον κοινοβουλευτικὴν δύναμιν 225 ψήφων καὶ τοῦτο διότι εἰς τὸ τοιοῦτον σχῆμα Κυβερνήσεως, δὲν ὑπῆρχε ἀμερικανόφιλος πλειοψηφία, ἀντιθέτως μάλιστα ὑπερεῖχον οἱ ἀγγλόφιλοι καὶ οἱ ἐκδηλωθέντες πρὸ τῶν ἐκλογῶν ὡς προσκείμενοι πρὸς τὸν ἀντιπαλον τοῦ κ. Τρούμαν τὸν Ρεπουμπλικάνον ὑποψήφιον κ. Ντιούί.

Πρέπει νὰ γίνῃ κατανοητὸν —ἐτόνισεν ὁ σχολιαστής—ὅτι ὅσον σήμερον καὶ ἂν ἐπιδιώκεται νὰ λέγεται ὅτι δὲν ὑφίστανται ἐπιρροαὶ τῶν μεγάλων κρατῶν, ἐν τούτοις εἶναι γεγονὸς ὅτι τὰ κράτη ὅλα, ἐκτὸς τῶν τοῦ Παραπετάσματος, εὑρίσκονται εἰς μίαν γενικὴν σφαῖραν ἐπιρροῆς, τῆς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κατὰ πρῶτον λόγον καὶ ἀμέσως κατόπιν τῆς Μ. Βρετανίας. Ὅλως ἰδιαιτέραν θέσιν ἐντὸς τῆς ἐπιρροῆς αὐτῆς ἔχει ἡ Ἑλλάς, ἥτις ἀναμένει σχεδὸν τὰ πάντα ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν βοήθειαν καὶ δὴ τὴν Ἀμερικανικήν.

Μία λοιπὸν Κυβέρνησις ἐν Ἑλλάδι, ἐμφορουμένη ὄχι ἀπὸ φιλοδημοκρατικὰ ἀμερικανικὰ αἰσθήματα, δὲν θὰ εἶχε βεβαίως τὴν ἰδιάζουσαν ἐκείνην θέσιν ποὺ θὰ συνεπικούρει τὸ ἔργον της ἀπροσκόπτως καὶ ἴσως-ἴσως θὰ εὕρισκεν ὀλιγωτέραν κατανόησιν μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων κύκλων τοῦ Δημοκρατικοῦ Ἀμερικανικοῦ κόμματος.

Ὁ διαχωρισμὸς οὗτος τῶν φιλικῶν αἰσθημάτων ἑνὸς ἑκάστου τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν ἐν Ἑλλάδι, ἔπεισε τὸν Βασιλέα νὰ ζητήσῃ ὅπως ταῦτα συνενωθοῦν εἰς μίαν Κυβέρνησιν Οἰκουμενικήν. Μὴ ἐπιτευχθείσης τελικῶς συμφωνίας ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος προέκρινε τὴν καλλιτέραν δυνατὴν λύσιν ν' ἀναθέσῃ εἰς τὸν κ. Σοφούλην, ὅστις καίτοι εἶχε τὴν ἀσθενεστέραν κοινοβουλευτικὴν δύναμιν, ἐν τούτοις, λόγῳ τῶν συμπαθειῶντῶν ὁποίων ἀπολαμβάνει ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἰδίως μεταξὺ τῶν ἐκεῖ δημοκρατικῶν κύκλων, θὰ εἶχε τὸ κῦρος τῆς εὐνοίας.

Περαίνων ὁ σχολιαστὴς ὑπεγράμμισεν ὅτι αὐτὴ ἦτο ἡ καλλιτέρα δοθεῖσα λύσις καὶ σύμφωνος πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, δεδομένου ὅτι ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου ὁ πρόεδρος Τρούμαν θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Κογκρέσσον νὰ ζητήσῃ νέαν βοήθειαν ὑπὲρ τῆς χώρας αὐτῆς. Ποία ὅμως θὰ ἦτο ἡ θέσις τῆς χώρας ταύτης—διερωτᾶται ὁ σχολιαστής—ἐὰν αὕτη δὲν εἶχε μίαν Κυβέρνησιν ἐπισύρουσαν τὴν εὔνοιαν τοῦ κ. Τρούμαν καὶ τοῦ Ἀμεριχανικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος ; Ἀσφαλῶς πέραν τῆς ἀντικειμενικῆς τυπικότητος, δὲν θὰ συνεκέντρωνε τὸ θερμὸν κυβερνητικὸν ἀμεριχκνικὸν ἐνδιαφέρον.

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΟΤΙ ΘΑ ΜΕΤΑΒΛΗΘΗ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ

ΘΑ ΤΕΘΟΥΝ ΙΣΩΣ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ ΟΙ ΑΔΙΑΛΛΑΚΤΟΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 23. (Ἰδ. ὑπηρ.) Ὁ εἰς Οὐάσιγκτων ἀνταποκριτὴς τῆς ἐφημερίδος «Φίγκαρὸ» κ. Μπερνάρ Γκαστὸν γράφει ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ κ. Ντίν Ἄτεσον ὡς ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ παράδοσις, ἡ ὁποία τείνει εἰς τὸ νὰ τοποθετῇ εἰς τὰς ἀκμαίας θέσεις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἕνα δικαστικὸν ἀνανεοῦται καὶ πάλιν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει τὸν κ Ντίν Ἄτεσον, εἶναι κυρίως αἱ καταβληθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ προσπάθειαι ὅπως τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ Εὐρωπαϊκὸν πρόγραμμα Ἀνασυγκροτήσεως.

Τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον τίθεται ἀμέσως διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τὴν στιγμὴν αὐτήν, εἶναι ὡς γνωστόν, τὸ ἐπὶ παραίτησιν τῶν κ. κ. Μάρσαλ καὶ Δόβετ θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα μίαν αἰσθητὴν μεταβολὴν τῆς Ἐξωτερικῆς Ἀμερικανικῆς πολιτικῆς. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι πλέον ἐπίκαιρον ἰδίως ὅταν εἰς τὸ ἑβδομαδιαῖον περιοδικὸν «Λάϊφ» ἐν ἄρθρον, ὑπογραφόμενον ὑπὸ ἑνὸς δημοσιογράφου, ὅστις συνειργάσθη εἰς τὴν προσκλογικὴν ἐκστρατείαν τοῦ Προέδρου Τρούμαν, ἀποκαλύπτει τὴν ἄποψιν ὅτι ὁ κ. Τρούμαν εὑρίσκετο εἰς ἀντίθεσιν μετὰ τῶν κ. κ. Μάρσαλ, Λόβετ καὶ Φόρρεσταλ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πολιτικήν, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ ἀκολουθηθῇ ἔναντι τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Συγκεκριμένως ἀναφέρει ὅτι ὁ κ. Τρούμαν ἐτάσσετο ὑπὲρ μιᾶς πολιτικῆς συμβιβασμοῦ καὶ συμφωνίας μὲ τὴν Ρωσίαν, τὴν ὁποίαν οἱ ἀνωτέρω εἶχον καταστήσει ἀδύνατον. Ὁ κ. Τρούμαν κατὰ τὴν διάρκειαν συνομιλίας του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου καὶ ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἐδήλωσεν ὅτι, ὁ ἀρθογράφος τοῦ «Λάϊφ» δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ ἂν αὐτὸς ἦτο ὑπὲρ ἢ κατὰ μιᾶς πολιτικῆς σταθερᾶς ἐναντι τῆς Ρωσσίας.

Διὰ νὰ δυνηθῇ τις ὅμως νὰ προβλέψῃ πρὸς ποίαν πολιτικὴν θὰ προσανατολισθῇ ὁ νέος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν, ἀρκεῖ νὰ ἀναδιφήσῃ τὴν διπλωματικὴν καρριέραν τοῦ νέου ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν.

Κατὰ τὸ 1946—47 διεδραμάτισε σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ δόγματος Τρούμαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν βοήθειαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, ἐπὶ πλέον δὲ ὑπεστήριξε τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος Μάρσαλ. Ὑπῆρξεν ἐπίσης ἕνας ἐκ τῶν πρώτων Ἀμερικανῶν, ὁ ὁποῖος κατήγγειλεν ἐνώπιον τῆς δημοσίας Ἀμερικανικῆς κοινῆς γνώμης, τὴν Ρωσσικὴν ἐπεκτατικὴν πολιτικὴν εἰς τὴν Κεντρικὴν Εὐρώπην.

Ὑπενθυμίζεται ὅμως ὅτι αἱ συνθῆκαι, ὑφ' ἃς προεκλήθη ἡ παραίτησις τοῦ κ. Ἄτεσον κατὰ τὸ 1947, ὅπότε κατεῖχε τὴν θέσιν τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν, δὲν διεσαφηνίσθησαν ἐπαρκῶς. Ἐπισήμως ἀνεκοινώθη τότε ὅτι ἡ παραίτησις του ὠφείλετο εἰς λόγους προσωπικοὺς καὶ δὴ τῆς οἰκονομικῆς του καταστάσεως.

Ἀλλά, μεταξὺ τῶν καλῶς πληροφορημένων κύκλων τῆς Οὐάσιγκτων ἐπικράτει ἡ πεποίθησις ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ κ Ντίν Ἄτεσον εἶχεν ἐπισπευσθῆ συνεπείᾳ τῆς αὐξανομένης ὁλονὲν ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν ἀδιαλλάκτων στοιχείων τοῦ ὑπουργείου ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, ἅτινα ὤθουν τὰς σχέσεις μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς μεγαλείτερον ἀδιέξοδον.

Ἡ ἐκλογὴ ἤδη τοῦ κ. Ἄτεσον θὰ ἀπετέλει κατὰ συνέπειαν ἕνα συμβιβασμὸν μεταξὺ τῶν ἐξτρεμιστῶν τοῦ ψυχροῦ πολέμου, ἀντιπροσωπευμένων εἰς τὴν Οὐάσιγκτων ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Λόβετ, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Φόρρεσταλ καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἀμύνης κ. Ντρέῖπερ, ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν φιλελευθέρων μετριοπαθῶν κύκλων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν συσπειρωθῆ περὶ τὸν ἀρχιδικαστὴν Βίνσον.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΠΡΩΤΩΝ ΥΛΩΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

Η ΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 23 (Ἰδ. ὑπ.) Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βαρσοβίας μεταξὺ Πολωνίας καὶ Ἀλβανίας ὑπεγράφη χθὲς ἐμπορικὸν σύμφωνον διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ἐμπορευμάτων ἀξίας 4 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Σχετικῶς παρέχεται ἡ πληροφορία ὅτι ἡ συμφωνία αὕτη ἀποβλέπει εἰς τὴν κάλυψιν σοβαρῶν ἐλλείψεων τῆς Ἀλβανίας, καὶ τοῦτο λόγῳ τῆς διακοπῆς τῶν ἐμπορικῶν της σχέσεων μετὰ τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

Ἐπίσης μεταδίδεται ἐκ Βελιγραδίου, ὅτι ἡ Γιουγκοσλαυΐα ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἐξήγαγε πρὸς τὰς δυτικὰς χώρας καὶ δὴ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας μεταλλεύματα ἀξίας 4 ἑκατομ. δολλαρίων. Τονίζεται ὅτι μέχρι πρὸ τίνος τὰ περισσεύματα ταῦτα μετάλλων τῆς Γιουγκοσλαυΐας ἀπορροφοῦντο ὑπὸ τῆς Ρωσσίας καὶ τῶν ἄλλων ἀνατολικῶν χωρῶν.

ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΑΙ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΤΡΟΥΜΑΝ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 23. (Ἰδ. ὑπ). Ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἁρμοδίων κύκλων ἐτονίζετο σήμερον, ὅτι ἡ ἐκδηλωθεῖσα πρόθεσις τοῦ κ. Τρούμαν, ὅπως ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Διεθνῆ Τράπεζαν τὴν παροχὴν σημαντικῶν πιστώσεων διὰ τὴν περαιτέρω ἐνίσχυσιν τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς, προυξένησε βαθυτάτην ἱκανοποίησιν εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας, γενικῶς δὲ πιστεύεται ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ κ, Τρούμαν λίαν συντόμως θὰ ἔχῃ σοβαρωτάτας συνεπείας ἐπὶ τῆς διεθοῦς καταστάσεως. Σχετικῶς παρέχεται ἡ πληροφορία, ὅτι ὁ κ. Τρούμαν θὰ ἀποκαλύψῃ τὰ σχέδιά του κατὰ τὴν προσεχῆ συγκέντρωσιν τῶν ἡγετῶν τοῦ Κογκρέσσου, πιστεύεται δὲ γενικῶς, ὅτι ταῦτα ἀφοροῦν μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν Ἀφρικὴν καὶ Ἄπω Ἀνατολήν. Τέλος τονίζεται ὅτι τὰ νέα ληφθησόμενα μέτρα θὰ ἀποτελέσουν ρίζικὴν μεταβολὴν εἰς τὸ σχέδιον Μάρσαλ, ὡς ἔχει τοῦτο σήμερον.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΘΕΝΤΑΣ ΣΥΜΜΟΡΙΤΑΣ

Παρασυρμένοι καὶ παραστρατημένοι νέοι.

Ποτὲ δὲν ἐπαύσαμε νὰ πιστεύωμε πῶς κοντὰ στοὺς ντόπιους ἐσμοσλαύους, κοντά, λέγομεν στοὺς ντόπιους σλαυοκομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ ἀπέβαλον πλέον κάθε Ἑλληνικὴν ἰδέαν καὶ κάθε ἴχνος Ἐθνικῆς Ὑπερηφανείας, ἀποτελοῦν ἔκτοτε τὴν μεγαλυτέραν βρῶμα καὶ δυσωδία τῆς συγχρόνου μεταπολεμικῆς Ἱστορίας μας, ποτὲ ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν ἐπαύσαμε νὰ πιστε